

[Energiministeren]

der i 1985 forventes stillet ca. 6,6 mill. kr. til rådighed for udvalget.

Når kontoen er reduceret i forhold til tidligere år, må dette ses i sammenhæng med regeringens besparelsespolitik for så vidt angår udviklingen i de offentlige udgifter. Nye udgiftkrævende foranstaltninger eller udvidelse af allerede eksisterende aktiviteter må således holdes inden for de af regeringen fastsatte totalrammer, hvorfor det også på energiministeriets område har været nødvendigt at omdisponere for at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger og samtidig sikre opfyldelse af udgiftsmålsætningen for de offentlige budgetter.

Energispareudvalgets bevillinger har svinget en del igennem årene. Det fremgår således af »Energiplan 81« – der som bekendt blev udarbejdet under den daværende socialdemokratiske regering – at udvalgets bevillinger i 1980 og 1981 var ekstraordinært store på baggrund af krisen i Iran i 1979 og de deraf følgende olieprisstigninger. Fremfor at tale om en nedsættelse af bevillingen for 1985 til energispareudvalg og energioplysning, der siden 1980/81 har været fastholdt på ovennævnte høje niveau, kan man på denne baggrund derfor snarere tale om en tilpasning af bevillingen til »normale« forhold.

Dertil kommer, at medens udvalgets kampanjer og øvrige aktiviteter i de første år efter oliekrisen i 1973/74 havde til sigte at øge energiforbrugernes bevidsthed vedrørende energibesparelser generelt, hvad der er en meget ressourcekrævende form for oplysningsvirksomhed, så er udvalgets nuværende aktiviteter mere rettet imod anvisning af konkrete energibesparelsesmuligheder. Denne oplysningsvirksomhed stiller ikke samme krav til ressourceindsatsen, bl.a. fordi der gennem årene er vokset en betydelig informationsstrøm frem om mulighederne for energibesparelser fra producenter af energiforbrugende og -besparende udstyr og komponenter, dagblade og tidsskrifter m.v., som understøtter energispareudvalgets aktiviteter.

Afslutningsvis skal jeg, jfr. den anførte begrundelse for det stillede spørgsmål, henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 885 fra samme spørger, hvori jeg anførte nogle sandsynlige årsager til, at energiforbruget i 1. kvartal 1984 var højere end i 1. kvartal 1983, især klimaet og den generelt øgede aktivitet i

samfundet. Da en vis stigende tendens har været ventet gennem de seneste par år, og da vurderinger af forbrugsudviklingen er meget usikre på grundlag af et enkelt kvartal, har jeg som nævnt i min besvarelse af ovennævnte spørgsmål ikke fundet det påkrævet i denne anledning at tage særlige initiativer. Jeg kan tilføje, at foreløbige opgørelser tyder på, at energiforbruget i 2. kvartal 1984 vil være omtrent uændret i forhold til 2. kvartal 1983.

Spm. nr. S 957

Til *justitsministeren* (20/8 84) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Hvad agter ministeren at foretage for at eliminere den bevisligt stærkt tiltagende dyrkning af planterne hamp og opiumsvalmuer til udvinding af narkotika på dansk jord?«

Begrundelse

Den 29. september 1982 modtog spørgeren et positivt, men lidt henholdende svar fra justitsministeren. Essensen af ministerens svar var, at ministeren vil rette henvendelse til alle landets politikredse med anmodning om at modtage supplerende materiale til brug for videre overvejelser angående eventuel ændring af loven om euforiserende stoffer.

Politiets ledere reagerede ret hurtigt. Størsteparten mente, at et forbud mod hamp og opiumsplanter var hårdt tiltrængt, idet disse afgrøder skabte narkomaner og kriminalitet af forskellig art.

På daværende tidspunkt konstaterede politiet, at især Bornholm, Djursland og et område på Fyn var svært belastede med hensyn til hampdyrkning, »cannabis-pot«.

Men det har vist sig, at den tiltagende legale og professionelle dyrkning af opiumsvalmuer indebærer langt større farer og risiko for kriminalitet, sygdom og død.

Det helt paradoksale er, at Danmark som medlem af FN betaler for nedtræpning af opiatvalmue dyrkning hos oversøiske narkotikabønder, samtidig med at vi professionelt og åbenlyst optrapper opiumsvalmue dyrkning på mange landbrugsarealer i Danmark. Kald det a- eller dobbeltmoral, under alle omstændigheder er det ikke holdbart.